

ARNHEMSEHE COURANT.

ZATURDAG 25 FEBRUARI.

De prijs deser Courant, die geregeld vijfmaal 's weeks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een regel regels f 1.00, en voor elken regel daarboven 50 centen, behalve 35 centen zegelrest, voor plaatsing.

Regt van dispensatie.

Ministers beroepen zich zeer en laten zich in hunne dagbladen grooten lof daarover toezwaagen, dat zij mannen van echt constitutionele beginselen zouden zijn; dat men met hen een nieuw tijdvak in de geschiedenis van het vaderlandsch bestuur begonnen weg rekenen. Zegt men hun, dat men nog doorslaande blijken daarvan mist, zoo voegen zij voor alle redenering u toe, dat dit te zeggen een bewijs van uwe onkunde of kwade trouw is. Of, zoo zij u niet goedig zijn, beroepen zij zich op eenen tijd van overgang, alsof misbruiken niet terstond uitgeroeid moesten worden, alsof niet ieder verwijl daarin ze vaster wortel deed schieten. Doch ondanks die betuigingen der ministers en van hen afhankelijke drukpers, schijnt het toch, dat zij met de portefeuille ook levens de gebreken hunner voorgangers geërfd hebben. Het was het een der bezwaren tegen het vorig wetboek, dat het zich op eenen onregelmattigen wijze te openbaar had, dat alleen aan de wetgevende magt toekwam; ten zij deze bij de wet oordeelde, dat de koning had opgedragen. Wij hebben het regt van dispensatie. Welke misbruiken worden gemaakt zijn, is bekend. Waren de voorgaande ministers zoo constitutioneel in hunne daden als zij dit in hunne betuigingen zijn, zoo mogt men verwachten, dat, op dit punt althans, geene reden van klagen meer zou bestaan. Of kan men de schuld van het voortduren van een dergelijk misbruik, ook al op het tijdvak van overgang, waarin wij heeten te verkeeren, werpen? Doch voor en na blijft men buiten de Staten-Generaal dispensatiën te verleenen in gevallen, welke door de wet aan de koning opgedragen zijn; ook eene der vereischten bezittingen, die in andere gevallen door de grondwet tot het verleenen van dispensatie voorgeschreven zijn. Wij hebben onlangs aangewezen, hoe weinig een verbot der wet beteekent, wanneer men zoo mild is met het regt van dispensatie als bij ons. De wet op het notariaat vermeldt de verhouding met deze betrekking die van burgemeester te vereenigen. — en hoe de voorbeelden zijn der verheffing van het notaris-ambt met het burgemeesterschap, heeft men ons in twee aan ons ingezonden stukken kunnen zien. Op gelijke wijze heeft de minister van justitie de laatste mededeeling aan de Staten-Generaal over dispensatiën, door den koning, gedurende de afwezigheid der Staten-Generaal niet vergaderd zijn, vermeldt ook eene ongedachte, waarbij de substraat van justitie bij de arrondissementen niet ontheven wordt van het verbot van artikel 8 der wet op de Regterlijke Organisatie, met die het koning, een ander beoefend ambt te vereenigen. Deze voorbeelden bewijzen, hoe weinig de daden der ministers met hunne woorden overeenkomen. Of was het de heer VAN NELLE niet openlijk in de Tweede Kamer verklaard een voorbeeld van het dispensatie regt te zijn, en er niet in de volstrektste noodzakelijkheid, gebruik van te maken? En de wetten te dispenseren; uitzonderingen

toe te staan op hare voorschriften, kan, uit den aard der zaak, niet dan door dezelve magt geschieden, welke de regels gesteld heeft. Iedere uitzondering, daarop door de grondwet gemaakt, moet derhalve wel in den strengsten zin uitgelegd worden. Naar aanleiding van art. 67 der grondwet, heet het, verleent de koning deze dispensatiën, gedurende den tijd, dat de Staten-Generaal niet verzameld zijn. Doch tot het verleenen daarvan wordt vereischt: *vooreerst*, dat de zaken niet gevoelig uitstel kennen lijden; *ten tweede*, dat het geschiedt op bepaalde verzoeken van bijzondere personen; en, *ten derde*, dat hunne belangen die vrijstelling van wettelijke bepalingen in billijkheid vorderen; dat is, gelijk de heer THORBECKE op art. 67 aanwijst, dat de aard van het bijzonder geval *dringend* vrijstelling eischt. Doch in plaats daarvan verleent de minister niet aan bijzondere personen, gelijk de grondwet wil, dispensatiën, maar aan ambtenaren, iets wat artikel 67 niet toestaat. Dit gebeurde onder het vorig bestuur; dit geschiedt onder het tegenwoordige. Zoo worden de misbruiken eeuwigdurende gemaakt. Wie zijn, echter, deswege meer te beschuldigen dan de Staten-Generaal? De grondwet gebiedt, dat hun van al de dispensatiën, door den koning verleend, bij hunne eerstvolgende vergadering opening gegeven worde. Waartoe moet die mededeeling strekken. Enkel om, ze voor notificatie aan te nemen? Of om, ze te onderzoeken, en, waar men hun de voorschriften der grondwet te buiten schijnt gegaan te zijn; de maatregelen te nemen, welke daartegen behoren gebezigd te worden? In plaats van daarvoor te waken en aldus hunnen eed getrouw te zijn, hebben de Staten-Generaal soms stilschijnend jaren laten verloop, in welke hun die mededeeling niet gedaan werd, en, wanneer men niet zoo achteloos durft te zijn, nemen zij die kennisgeving alleen voor notificatie aan en leggen haar ongezien in de kast. Hierbij bepaalt zich hunne waakzaamheid. Zoude het geen tijd worden, dat zij zich die taak eens meer aantrokken? Onze ministers schijnen zoo gehecht aan dit regt, dat alle wettelijke bepalingen geheel ijdel maakt, dat zij zelfs in het minste ontwerp van wet op het regt aan den koning een regt van dispensatie willen laten toekennen tegen de duidelijkste letter der grondwet aan. Artikel 40 aldaar luidt: „Wij behouden ons voor, in bijzondere gevallen, of in het algemeen belang, uitzondering of vermindering van regt en hoedanigheid of vermindering van boeten kan verleenen, volgt uit het regt van gratie, hem bij de grondwet geschonken; dit in de wet te voegen, is dus volkomen overtollig. Doch hoe zal de koning immer kwijtschelding of vermindering van het regt, van de belasting, kunnen geven, zonder in strijd te geraken met artikel 196 der grondwet, volgens hetwelk geene privilegien, in het stuk van belastingen kunnen worden verleend? Uit hoofde van eene zoo ongrondwettige bepaling alleen, moet het ontwerp van wet verworpen worden: doch de inbeschikking daarvan is voldoende, om de echt constitutionele beginselen van ons bestuur te doen kennen,

Britslandsche berichten.

TURKIJE
Konstantinopel, 2 febr. Niet alleen Dschibail, maar ook het distrikt van Bachaneh is onder onmiddellijk Turksch bestuur gebracht. Behalve de kwade gevolgen, welke deze maatregelen noodzakelijk zullen voortbrengen, vertoonen zich in den Libanon voortdurende van algemeenen opstand. Plotseling zijn er, namelijk, naar men zegt, door opruijing van vreemde agenten, de Schismatische Grieken van het gebergte opgestaan, die nu ook voor zich een bijzonder opperhoofd verlangen, daar zij, evenmin als de Drusen, aan eenen emir van eene andere geloofsbelijdenis dan de hante willen gehoorzamen. Het is moeilijk te voorzien, hoe deze algemeene verwarring en toedragt anders eindigen kan, dan door eene geheele onrust, welke deze volksstammen onder de Turksche pacha's. Het opperhoofd der Drusen, die eerst onlangs benoemd, terstond daarna door de Turken gevangen was gezet, is weder in vrijheid gesteld. (A. A. Z.)
Van de Turksche grenzen, 7 febr. Volgens berichten, welke den pacha van Belgrade uit Konstantinopel zijn toegekomen, heeft de Porte, ten opzichte van den Libanon, een besluit genomen, hetwelk weinig geschikt schijnt, om de rust in het Syrische gebergte te verzekeren. Volgens dit besluit zou, namelijk, zonder inachtname van de gewoonten, eene nieuwe verdeling en begrenzing der distrikten worden gemaakt, ten gevolge waarvan dezelve, deels onder het pachalik van Damaskus, deels onder het pachalik van Saidah, zouden komen. Dat dit niet met de bedoelingen der groote mogendheden overeenkomt, is zeker, en het is te verwachten, dat men zich in Konstantinopel tegen dezen maatregel verzetten zal. De mogendheden hadden, namelijk, verlangd, dat de aangelegenheden der Drusen en Maronieten aan het opperbestuur van eenen enkelen pacha zouden worden toevertrouwd; de Drusen echter eene verbrekking van het land te verwachten, welke met eene halfrijke, door ongelukkige provincien in het Turksche rijk gelijk staat. Het aan de Maronieten ontnemen distrikt van Dschibail is buiten dien reeds metterdaad in het pachalik van Tripolis ingelijfd en een Turksch opperhoofd over hetzelfde benoemd. Essaad-pacha, die dezen maatregel nam, moet, in dit opzigt, met de koning van Konstantinopel wil weten, den raad van den keizer van Rusland hebben opgevolgd.
Belgrade, 8 febr. Er hebben weder eenige vergaderingen plaats gehad. Men spreekt ook van een nieuw ontdekt komplot ten gunste van vorst Michael. Zoo even is hier de tijding ontvangen, dat er bevel naar Sophia, Rustschak en Serajewo aan de pacha's aldaar gezonden is, om eenige Turksche troepen op onze grenzen samen te trekken. De berichten omtrent de pogingen der partij van Obrenowitsch, om den dus te Konstantinopel indruk te hebben gemaakt. Wij gelooven intusschen, dat deze maatregelen overbodig en ten hoogste geschikt zijn om de Russen in beweging te brengen.
DENEMARKE
Kiel, 15 febr. Een tweeledig gerucht, dat de erfopvolging in het koninkrijk en in de hertogdommen, is hier in omloop. Volgens het eene, zou de kroonprins van Denemarken den erfprins van Oldenburg adopteren, en deze dan later de gezamenlijke staten des konings van Denemarken onder zijnen scepter vereenigen; de linie van Augustenburg zou door het groot-hertogdom Oldenburg, en de prins van Hessen

voor 2 miljoen thaler schadeloos worden gesteld. Volgens het andere zou de kroonprins de regering, na den dood zijns vaders, den thans regerenden koning van Denemarken, volstrekt niet aanvaarden, maar daarvan afzien, doch ten gunste van den prins van Oldenburg, onder de bovengemelde voorwaarden.

ZWITSERLAND.

Bern, 17 febr. Volgens de gisteren ontvangen berichten meende men, dat de tusschen opstand in Genève door de afgekondigde amnestie geëindigd was. Velen vreesden echter, eene herhaling, en deze schijnt spoedig weder gevolgd te zijn. Volgens brieven, welke heden ontvangen zijn, hebben de opstandelingen op nieuw de wapenen opgevat, en zich meester gemaakt van den kruis-toren St. Antoine, welken zij vroeger niet konden bemagtigen. Ook schijnt de bereidwilligheid der tot handhaving der regering opgeroepen nationale militia te verminderen, dewijl men niet met genoegzame strengheid tegen de schuldigen, die gevat zijn, gehandeld heeft. Het staat te bezien, hoe dit

Van de Zwitsersche grenzen, 18 febr. De in Genève uitgebarsten opstand heeft op nieuw de gebreken der Zwitsersche kantonaal- en bonds-staatsregeling aan den dag gebracht. In geheel Europa bestaat er geen zulk hoft lapwerk van regeringsvormen, want de republiek is inderdaad een, schaduwbeeld. Nemen wij slechts Bazil, Lucern, zelfs Zurich en Genève; — zoo als het tot dus ver was, zijn deze niets anders dan zeer absolute olicharchiën, die slechts de naam van kroon behoeven om tot eene monarchie te worden, en om hunne regering ook naar den naam te doen zijn wat zij in der daad is; — heerschappij der willekeur? Het nepotismus in Bazil [stad] onderdrukt iedere vrije, onafhankelijke deelname der burgers; Lucern oefent eene ware inquisitie-censuur uit, verzuigt om zeer dubbelzinnige redenen, de wezenlijkste voorregten van Zwitserland; — dat der omzijdigheid; en in Genève had de partij der aristocraten sedert lang vergeten, dat het gezag in eenen vrij staat niet door de genade Gods, maar door de genade des volks verleend wordt. Men herinnert zich de onlusten des vorigen jaars, welke dit grens-kanton noodzakelijk eene wijziging zijner absolute regeringsvormen, en eene betere volksvertegenwoordiging in te voeren. Men had de vrije, goede wil der bestuurders, hij die de onlusten ontbrak, zoo bleven deze ten halve steken en gebrekkig, en hadden meer het aanzien eener genade-gaaf, dan van eenen volksvertegenwoordiger. Men herinnert zich de spanning voort, tot dat nu de uitbarsting gevolgd is, welke met geweld zal uitwerken, wat een onbegrijpelijk en onnatuurlijke tegenstand bij eene gezamenlijke vergadering toe te geven. Tot een ander uiterste overspannde, zal, zonder twijfel, de democratische partij in Genève naar het voor, komen, want, zooals de geschiedenis zal de regering moeten capitulieren, door de overwinning in den strijd, toen de uitslag nog onzeker was, eene geheele amnestie moest betoonen. Bij den bondsdag die dijsmaal in Lucern bijeenkomt, zal de gebeurtenis ten spijte van hoewel met geen belang gevolg dan de opstanden in Wallis, Tessin, Zurich en de Argovische kloosterklosteren. De zaak blijft dan, zoo als wij reeds lang gewoont zijn, in de geschiedenis verkomende. Men noemt ons uit de laatste twintig jaren een enkel maal, waarbij de bondsdag werkelijk eene rechtvaardige krachtige beslissing gannen en uitgewerkt heeft. Hoe dikwerf zoo iets ook werd voorgesteld, nog nooit is het verder dan halfweg gekomen. Men zou zich slechts de menigvuldige herhaling der Unie ten behoeve eener meer juiste en meer billijke stemheerigheid der kantons. Zelfs de minste burger erkende de gebreken der toenmalige bondsregeling, en toch — is men in geen enkel punt verder. Wanneer men aan de kleine kantons het overwigt, dat Bern verkrijgen zou, voorstelde, dan was alle beter inget, plotseling verdwenen. Was er billijker verlangen mogelijk, dan dat Bern, hetwelk ontrant het vierde deel der bevolking van Zwitserland bevat, daardoor ook eene grootere stemheerigheid in den bond verkreeg, dan Zoug, Uri, Schwyz en andere, die niet het twintigste deel bedragen? Maar dan kwam de oude kanton-geest, de oude plaag van Zwitserland, op die in zijne bekrompenheid onoverwinnelijk is. Wanneer de bond de verschillende staatsregelingen der kantons gewaarborgd heeft, dan moet dezelve van iedere verandering kennis nemen, en in het belang der republiek aan dezelve eene beslissing toekomen. Daartegen zal men Genève echter even goed

verzetten, als Aargau en Wallis gedaan hebben, en geheel naar eigen goedvinden handelen. Het zou twijfelachtig zijn, of zelfs dat het Zwitsersche kongres kracht tot handel zou hebben, wanneer een kanton de republikeinsche vorming aan de monarchie bij zich wou vasthouden, dat het lid van dat bond is, dat het buitenland heeft. Zwitserland, dat eene eeneheid nog niet verloren, hoewel het slechts bestaat meer aan zijne zwakte, dan aan zijne kracht, versplindert is.

DUITSCHLAND.

Berlijn, 17 febr. Het koninklijk slot heeft in de koninklijke slotkapel de voltrekking van het huwelijk van het hooge bruidspaar plaats. Naar men verneemt, zal de koning, behalve een aantal ridderorden, bij deze gelegenheid ook eene amnestie voor staatkundige misdrijven verleenen. Z. M. de koning van Pruisen moet dezen maatregel dringend aanbevolen hebben.

ENGLAND.

Londen, 18 febr. Na nog gedurende verscheiden dagen daarover beraadslaagd te hebben, is het Huis der Gemeenten eindelijk gisteren tot stemming gekomen over het voorstel van lord Howick, om in comité dat gedeelte der openingsrede te overwegen, waarin het heerskend gebrek onder de nijvere klassen betreurd wordt, — en is die met 306 tegen 191 stemmen verworpen. Een groot aantal sprekers van beide zijden had deel aan de discussien genomen, waarbij van den kant der oppositie doorgaans mindere levigheid is opgemerkt dan in het vorig jaar, toen hetzelfde onderwerp werd behandeld. Alleen dr. Rowing heeft zich zeer hevig uitgelaten, terwijl hij voorspelde, dat het beginsel van volkomene handelsvrijheid, volgens hem onvoorwaardelijk met de belangen en beschaving van het menschedom verbonden, vroeg of laat zou zegeprelen. In de verdediging van het stelsel der regering heeft sir R. Peel weder diepe kunde en groote welsprekendheid betoond. Hij vroeg, onder anderen, waarvoor de verliezen der schatkist gedekt zouden worden, indien men in comité besloot de inkomende regten op thee, katoen, tabak of wol te verminderen, of hoe het met de zangeren handel-negotiatien zou aflopen, wanneer men zoodanige vermindering op wijnen en vruchten wilde toepassen. Volgens hem, was het land nog niet bekomen van de gevolgen der stremming in den handel, die het nieuwe tarief was voorafgegaan en nog kort na de invoering daarvan geheerscht had. Het tegenwoordig kabinet had, zeide hij, gedurende zijn kortstondig bestuur, reeds veel verrigt, onder anderen, door twee ooblogen ten einde te brengen, en zag zich nu wellicht spoedig in staat, om beduidende verminderingen in de begrotingen voor het leger, en de zeemagt te maken. De secretaris van staat voor oorlog heeft bestids bepalingen vastgesteld, omtrent eene trapwijze vermindering van het effectief der infanterie van linie.

— Indien men het gerucht gelooven mag, heeft de Fransche diplomatie in Brazilië eene schikking tot stand gebracht, volgens welke een gedeelte van het Braziliaansche grondgebied aan Frankrijk zal worden afgestaan, en de prins van Joinville, na de voltrekking van zijn huwelijk met prinses Januaria, tot gouverneur van Guiana benoemd, waar hij gedurende eenigen tijd zal residieren.

Londen, 20 febr. De berichten uit Mexico en Texas zijn belangrijk, doot voor laatstgemelde republiek zeer bedreovend. De kleine hoop Taxianen onder Fisher, uitmakende de helft van het gehele te velde zijnde leger, was door de Mexicanen gevangen gemaakt en naar Mexico gezonden. In het bij die gelegenheid plaats gehad hebbend gevecht waren, zegt men, 400 Mexicanen gesneuveld, terwijl het verlies der Taxianen slechts 4 man bedroeg. *Santa Anna* was er verhooven in geslaagd, het Mexicaansche congres te ontbinden, en was, volgens de laatste berichten, ijverig bezig, met het daarstellen eener nieuwe staatsregeling.

— Bijzondere brieven uit Campeche, van den 10den der vorige maand, melden, dat die haven, steeds door het Mexicaansche oorlog-stoomschip nauw geblokkeerd werd. De dagbladen van Nieuw-Orleans verzekeren, dat *Santa Anna* zich gereed maakte, om zich met 1500 à 2000 man op de *Monterumid* in te schepen en de operatien in persoon te leiden. Men twijfelde er niet aan, of hij zoude de slag om de zaak ten einde te brengen en de opstand te dempen.

FRANKRIJK.

Parijs, 20 febr. De berichten van graaf Moltke, dat hij van den koning van Pruisen

bedongen heeft, op welke hij zich met de samenstelling van een nieuw kabinet belasten wilde, in geval het tegenwoordige tot aftreding wierd verplicht. Daartoe zou, onder anderen, eene politieke amnestie, met name die aan prins Louis Napoleon, behooren, en verder, eene belangrijke wijziging in de zoogenaamde september-wetten, de vrije doertogt van de bastions der vestingwerken, aan den kant der hoofstad, en het openen van de handelshandelingen met Rusland, ten einde tot het sluiten van een of- en defensief verbond met die mogendheid te geraken.

— Andermaal worden geruchten in omloop gebracht wegens door den hertog van Bordeaux in het werk gestelde kuiperijen, welke eenen aanslag tegen het in Frankrijk bestaande gouvernement ten doel zou hebben. Die prins zou onverwijd pogingen tot dit einde willen aanwenden, terwijl de hertogin van Angoulême en andere leden zijner familie hem aanraden het afsterven van Lodewijk Philips af te wachten, maar hierin zou de geheele verbannen tak der Bourbons het eens wezen, dat men zich gereed moet houden om bij de eerste geschikte gelegenheid handen aan het werk te slaan.

Parijs, 21 febr. In de Oostelijke Pyreneeën heeft dezer dagen een droovig ongeluk plaats gehad. Negen muil-ezeldrijvers, veertien muilezels en ettelijk reizende kooplieden, waren zaterdag den 18den dezer van Estery vertrokken, om naar het dal van Aran terug te keeren; nagenoeg voor den ingang van Bonne-Arque zijn de negen ezeldrijvers en de veertien muilezels onder de jagtsneeuw gestild, zoodat de overlevenden, in weefwik van later aangewende pogingen hier toe, in het leven heeft kunnen worden teruggeroepen. Van de kooplieden heeft men geen narigt; men vrees dat ook zij omgekomen zijn.

De Pyreneeën zijn dik met sneeuw bedekt, de koude is snerpand; bij eene plotselinge doot zou men groote overstromingen in de dalen te duchten kunnen hebben.

BELGIE.

Brussel, 22 febr. Een aantal Keulse en Antwerpsche kooplieden, ten einde alle mogelijke partij te trekken uit het den 5den november II. met Holland gesloten tractaat, heeft de noodzakelijkheid erkend, om eene geregeld dienste van stoom- en zeilscheper-tusschen Antwerpen en Keulen, langs de Hollandsehe binnen-wateren, daar te stellen. Het vertrek zoodanig alle vrieden dagen, zoodat er malen, indien de expeditien behoudt, kan worden, is niet te denken. Men schijnt het noemens de volgende grondslagen reeds te zijn eens geworden. Om de onderneming gemakkelijker te maken, zoude men aandelen van duizend franken ieder uitgeven. Om een groot aantal huizen als mogelijk in de beide landen op de zaak te interesseren, zullen aan een en dezelfde inschryver slechts een zeer beperkt getal aandelen worden uitgereikt. De actien zullen, behalve de eventuelle dividenden, eene vaste rente van 5 pEt geven. Om te geen alle concurrentie bestand te wezen, zal een tarief van vacatures, zoodanig mogelijk, als een bezetting tellen ten regelde, opgesteld worden. Het getal der de dienst, hietodigde schepen, en welke voor de helft in Pruisen, op zeer de helft in België zullen worden gebouwd, is voorloopig bepaald op zes, van eenen inhoud van honderd vijftig tonnen, met een gebouwd op de bijzondere wijze, welke derzelve bestemming vereischt.

Bevrouden landsche herengten.

s Gravenhage, 22 febr. Heden heeft de Tweede Kamer eene zitting met gesloten deuren gehouden. Men verneemt, dat daarin over de begroetingswet is gehandeld. Na den afloop van die vergadering, zal de afkeuring der Kamer weder bijeenkomen, om de overwegingen van de eerste vergadering, ten einde de staatsbegroetings wet te stellen.

Hiertoe is het volgende besluit genomen: Z. M. Koning Willem Frederik, graaf van Nassau, is benoemd tot de beterschap van Z. M. blijft te nemende. *Beckers, Everard, Natern*. Op den 9ten februari overleed te Meant, *van Camber*, oud 10 jaren, zoon van den heer *van Camber*, resident in Oostindie. Dit overlijden door het publiek gerucht aan de verregaande mishandeling toegeschreven wordende, welke dit kind, ten tijde van zijnen oom, den gepensioneerden ingenieur *van Camber* aldair, aan wien hetzelfde door zijn vader toegevoerd was toeretroefd, zoudde hebben onderzocht, die naar recht en eere de echtgenoot van den voornoemden kapitein, *Anna Maria van Camber*, gesate, heeft ontdegenen; *van Camber* is af

Dordrecht, 27 febr. Gisteren morgen had alhier een droevig ongeluk plaats. Roeland Korthals geraak-
te, bij het doorgaan der gevangenpoort, terwijl gelijk-
tijdig de diligence van Breda naar Amsterdam daar
hinnen reed, tusschen den muur diër poort en de
diligence met zijn hoofd en borst zoodanig beklemd en
verwond, dat hij weinige uren later aan de gevolgen
daarvan is overleden.

Lossen, 29 febr. Op den 11den dezer werd in deze
gemeente eene misdaad gepleegd, zoo ontzettend in de
gevolgen als de aanleiding er toe gering was.

De slaagboom J. Luisink, in den vroegen morgen
bemerktende, dat er door een der buterlieden op zijne
gonden geschoten werd, loopt naar de plaats waar
hij het schot heeft gehoord, ontmoet er den dader,
geraakt met denzelfden in twist, en ontvangt eenen slag
met de kolf van het geweer op het hoofd, zoodat hij
bedwelmd ter aarde stort; in dien toestand brengt
hem zijnen aanfaller nog meerdere moorddadige sla-
gen toe, tot eindelijk het geweer in stukken vliegt. —
De wonden aan het hoofd bekomen hebbende is de
dader, na een smartelijk lijden, gisteren over-
leden. De dader is in handen der justitie.

Het volgende was een man, die voor eenige jaren
in ongunstige omstandigheden geraakte en door zijnen
crediteur werd geëxecuteerd; het markbestuur ver-
grootte hem toen eene plek op de heide, waar hij, door
zijne medeburgers geholpen, eene hut oprichtte en door
vrijtgen maar zuren arbeid in de behoefte voorzag
van hem, zijne vrouw en vier kinderen, waarvan het
oudste eennoezel is en nog geene twaalf jaren, het
jongste tarent vijf jaren oud. Hoe nooddriftig het
bestaan ook was, dat hij en de zijnen op deze wijs
genoten, doch was hij te eergierig om de hand tot
eene andere zaak te slaan.

Het verlies van den man stelt de arme weduwe en
de kinderen in eens aan het bitterst gebrek ten
toele; te drukkender, vermits de algemeene nood,
het stilstaan der fabrieken veroorzaakt, weinig
genoegzame ondersteuning der ingezetenen
verleent.

Op 20 febr. In zaterdag is alhier, van wege
het ministerie van inlandzake zaken, en door de
aanneemers, de heeren *Mourus & Perwindt*, te
Arnhem, voor de som van f 60,800 aangenomen
de levering van de ijzeren vaste en draaibrug over den
Rijn, in de nabijheid van gemeente stad,
ten einde van den Rijn-spoorweg. Naarmen verneemt
al deze brug, welke onder het oppersicht van den
hooftingenieur van der Kruit wordt daargesteld,
van een buitengewoon fraaie zamenstelling, en, on-
langs eene waartje van ruim 5,700 Nederlandsche
elken en kolossale leggers, van zeer net en sierlijk
aankwerk voorzien zijn. Men verneemt, dat dit be-
langrijke werk weder zal voortgegaan worden in de
hinnen deze stad gevestigde ijzergieterij van de heeren
E. J. Buitendijk & Comp., die nu met de levering
van belast van al de tot heden voor den Rijn-spoor-
weg aangebestelde ijzeren bruggen.

Op 21 febr. Gisteren heeft het provinciaal
rechtshof alhier uitspraak gedaan in de zaak van
*P. van der Veer, W. F. van der Weide, J. M.
Zuiden en H. M. van der Weide.* — De eerste
in verband tot 15 jaren tuchthuisstraf, als alzorens,
met de strop maan hals aan de galg, te zijn ge-
geeseld en gekandmerkt; de tweede tot geeseling en
tuchthuisstraf, de derde tot 2 jaren gevangenis,
in de derde tot de straf des doods. — Men ver-
neemt, dat deze (zaak) zich op nieuw in cassatie zal
openen.

Het uitspreken van het arrest, in de zaak van
van der Veer, van der Weide, Zuiden en van der Weide,
is een spraak, die op het volkrijk zamengerloede
publiek eenen zigt en indruk maakte.

Het volgende zullen wij een resume van het
arrest mededeelen.

Zelfden stukken
Redactie der Arnhemse Courant.
De redactie van den *Veluwen-zoom*,
van 18 februari j. n. 35, bragten den steller
op het denkbeeld, om eenige punten, mopen
aan te raken, die van belang zijn, met betrekking
tot de heidegronden aan den Veluwen-zoom, en de
wijze, daerzamen, nadem nu eenete zitting is.
Wij
ons gaarne met het gezegd in ditgevoel
ant en onderteekend: *« Een landman »*, dat het
nodig is, door nieuwe bepalingen in de bestaan-
de wet te voorzien. Het eenige stuk van veig-

ving toch hierin is, voor zoo verre ons bekend, de
wet van 6 juni 1840 (*Staatsblad* n. 17), waarbij te-
vens de wet van 23 december 1822 (*Staatsblad* n.
57), en die van 23 november 1798, wát art. 111—120
betreft, worden ingetrokken. — Uit de woorden van
zoo wij in overweging hebben genomen, dat de ont-
ginning der neg bladen dit rijk aanwezige woeste
gronden, enz. — eene bijzonder aanmoediging ver-
dienen, in den aanhef van genoemde wet, zoude
men al zeer doeltreffende maatregelen verwachten;
de bepalingen zelve hebben die verwachting te leut
gesteld, de ondervinding heeft derzelve ongunstig-
zaamheid voldoende aangetoond.

Indien men toch nagaat welk soort van menschen
langs den Veluwen-zoom in het algemeen zich weder-
regterlijk in het bezit stellen van het jaer aan den
staat toebehoorende heide-veld, dan zal men zien, dat
zij zich meestal bepalen tot arbeiders, die, wegens hu-
mane luiheid, geen werk kunnen krijgen; of tot geringe
landbouwers, eene mindere soort van de zogenamde
keuters, die, wegens slordigheid en nalatigheid, door
de landeigenaars zijn weggejaagd van de plaatsen,
welke zij vroeger in huur hadden. — Voor dezulken
is het dan een uiterst redmiddel, om zich in de heide
een hut op te slaan en het veld te ontginnen; doch
bijna aan alles gebrek hebbende, is het noodzakelijk
gevolg hiervan, dat zij tot kleine dierversen overgaat,
vooral van hout, dat in die streken bijna geheel van
alle opzigt ontbloot is. — Dit alles maakt het den
landeigenaar moeilijk, zoo niet onmogelijk, iets ter
ontginning van het dan zijne eigendommen grenzend
heideveld te doen, daar hij hierin of reeds lang
door borengemelde soort van menschen is voorgeke-
men, of zijne voorloopige werkzaamheden, zoo als, bij
voorbeeld, de afgraving en bereiding van den grond
door omspitten, door hen geheel en al uit moedwil of
baldadigheid zal zien vernielden. — Zich in regien doen
gelden kan hij niet, daar hij geen titel van aan-
komst kan produceren; en is hij niet reeds boven-
dien door den verren afstand van den regier dikwijls
van zijn regt verstoken? Is het den grond-eigenaar,
die onder Hatten, Oldebroek of Elburg woonachtig
is, der moeite waard, om wegens een stuk heide-veld
voor de arrondissement-regtbank te Arnhem ten pe-
titoire of ten possessoire te procederen? — De land-
eigenaar wordt noch door wets-bepaling, noch door
het algemeen bestuur beschermd; ten minste schrij-
ver dezes adresseerde zich in oktober 1840, met ver-
zoek om concessie tot ontginning van eenige bunders
heide-veld, onder de gemeente Oldebroek gelegen,
naast aan zijne eigendommen grenzende, en zulks met
bijvoeging van uitreksels uit de kadastrale kaar-
ten en verdere stukken van afmeting, enz. waartoe men
zich getroost had, den landmeter uit Arnhem te doen
overkomen, en zulks zonder het minste gevolg, zonder
dat men een letter tot antwoord op het gesdaaf verzoek
terugzond! — Voorwaar een bewijs hoezeer de heege
regering zich de nationale welvaart aantrekt; het
groot belang toch der ontginning van heidevelden, in
betrekking tot nationale welvaart, is algemeen aange-
nomen en bekend (1).

Wij eindigen deze regels, met de aanmerking,
dat, indien het waarheid mocht zijn, wat wij in
het aangehaalde stuk van *« Een Landman »* lezen,
namelijk: *« De heidegronden heeten men daer-
toe opperhoopen »* — De eerste personen van de
» belanghebbende gemeenten, die zelf honderden
» van bunders heide, op de bovenstaande wijze heb-
» ben laten afgraven en bij voortdurende doen af-
» graven; en zulks als zeer wetig zullen hebben
» voorgedragen; waaraan wij geene reden tot twij-
» felen hebben, men alsdan het systeem aanneemt van
» *« cada in proprio »*, terwijl men, op dien
» grondslag voortgaande, eindigen zal, met het goed-
» keurend votum, over een beslissing aan de ministers
in plaats van aan de Staten-Generaal te vragen.

C. J. K. N.
Aan de Redactie
Van tijd tot tijd heeft men de toekomst van Neder-
land als zeer hachelijk voorgesteld; met harde trek-
ken werd dezelve afgebeeld. Men kan hieop niet te
dikwijls terug komen, men kan met geene te harde
trekken teekenen. Zulks wordt dan ook over het alge-
meen begrepen. Het spreekt van zelf, dat hiervan
zich afgesloten de *« landerlijken »*, de *« gerecht-gewuldi-
gen »*. Een zeer belangrijk stuk over de ontginning der hei-
develden, als eene rijk bron van nationale rijkdom vindt
men in een der stukken van het statistiek *« Tijdschrift »* van
den *« Baron »*, 262, 263, 264, 265, 266, 1842.

gen, de onderworpen-gelooovigen, de lintjes-dragers
en de bekleeders van vette posten. Wij, nu, die tot
geene der opperhoopen behooren, behalve dat wij
deelen in het grootte voorrecht mede één kruis te dra-
gen, namelijk, dat der belastingen, verheffen onze
stem tegen de onregvaardigheden en geldverspillingen
van onze bijna blinde en doove ministers. Voor dezen
kan men niet geene te harde trekken teekenen; tegen
dezen kan men niet te hard schreeuwen, of zij zien
of hooren niets.

Zijn onze ministers dan bijna blind en doof? — zal
men vragen. En wij durven zeggen, ja! Zij zijn
blind voor den peol van jammer en ellende verwaars
zij ons voeren, en waarin wij reddeloos zullen ne-
derstorten; terwijl zij doof zijn voor zoo menige waar-
schuwende stem, welke te vergeefs zich vernietigt.

Wij leven, ja, in het land der *« beloften »*, geenszins
in dat der *« vervulling »*. Jaarlijks beloven, de lasten ver-
hoogen en evenwel jaarlijks te kort kotten, verkwinging
der van bloedig zweet druppende penningen, — ziedaar
het werk onze ministers! de gevolgen blijven dan ook
niet achterwege. Kweeking der armoede, zedeloosheid
en verspreiding van het zaad der ontevredenheid, —
ziedaar de gevolgen.

Stannende op de *« onzekere »* opperhoopen van
moe, want men zich gerechtigd te beloven en te
verkwingen. Wij erkennen, Java is rijk, Java brengt
veel voort, werpt veel af, — doch wij weten ook, dat
bijna alles weder verworpen wordt door de *« on-
kostenbare »* administratie, en er bij gevolg zeer weinig
voor het moederland overschiet. En zullen wij die
rijke Oost behouden? Indien men blijft voortgaan
op den ingeslagen weg, dan voorzeker, neen.

De Javanez, meer en meer verheft wordende, be-
kend met de behandeling der wapenen, bekend met
onze wijze van oorlogvoeren, zullen eindelijk begri-
pen, dat zij zeer goed zich zelve kunnen regeren;
dat het hun niet moeilijk zal vallen, een gedemo-
raliseerd leger te overwinnen, en met *« 200 »* van
lieden, als er duizentallen blanken zich bevinden,
dezen te verdrijven. In een land, waar men een uit-
zwaigings-systeem volgt, kan nimmer een duurzame
vrede bestaan; het volk wordt eenmaal moede, dat-
zelfs uitsluiers, waarvan de gouddorst jaarlijks toe-
nemen, te gehoorzamen.

O, zeggen de kinderlijken en de overige ongenoen-
den, zoo ver zal het niet komen; en dan, wanneer
het leger te zwak is, de *« marine »*. — *« Marine »*. Nederland
heeft geen marine, en geen geld om schepen uit te
rusten; want het heeft geen schatkist. Een *« schatkist »*,
hetwelk niets dan een kort kanaal voorstelt,
men ook wel niet met den naam van *« schatkist »* willen
bestempelen. Zou men denken, dat de geduldige Ne-
derlanden dan weder wilfig zijn offer in dat kanaal
zou storten? Neen, zulk eene dwaasheid kan men
alleen de *« bewaarders »* vooronderstellen. Wat zal
dan het gevolg zijn? Staats-bankroet en opstand, als
de zogenijke uitkomsten, waarheen onze ministers
ons voeren? Tot zoo lang zullen zij blind zijn, tot
zoo lang zal onze stem zijn als die des roepers in
de woestijn. Dan zal het zijn: *« handen wij »* doch
als hadden daar is, is hebben reeds voorbij.

Arnhem, februari 1843.

Volontairs of vrijwilligers bij de korpsen der armee

Het is algemeen bekend en door de ondervinding
gestaan, dat ieder menschen eenen oogen of een
vocht, om, t zij bij het kleme nijk, jager, of
eonen lateren leeftijd, eenen stand in de maatschap-
pij te kiezen. — In vorige tijden was de geest het meest
gevoerd, om den militairstand aan te nemen, eens
deels door de menigvuldige hulpbrennen welke destijds
aanwezig waren, om op eene andere wijze een geschikt
bestaanmiddel of eene betrekking te vinden; en ten
andere, dat door de toezigtig in dienst van ons ge-
meenebest zijnde vreedse troepen en *« landerlijken »*
onze landsteden geen zoodanige prikkel, opgewan-
theid of algemeene last aanwezig was, om ter verde-
diging van den vaderlandschen grond vrijwillig de
militaire loophaan in te treden. — Eerst na dat ons
land in het Fransche keizerrijk was begelgd, en dat
dan kinderen van de voornaamste des landes, van ge-
keur, de toetsaans harde en zware verplichting van
de militaire dienst werd opgelegd, begon men af-
lengs in de *« verschallende »* andere standen der maats-
chappij, van meer nabij te bevelen het algemeene
moeijke van de militaire stand, en wat hieraan, zoo
wel individueel, als in het algemeen, tot wetten

van het vaderland, verbonden was. — Dit bleek ook later, toen, in 1814, vijf-honderd notabelen des lands werden opgeroepen, om eene grondwet voor de souvereiniteit der Nederlanden te bekrachtigen, waarin als voorname artikelen, nopens de daarstelling van militie en schutterijen, bepalingen werden vastgesteld, welke den Nederlander de verplichting oplegden, om zijnen geboortegrond (in geval van nood) te verdedigen, en orde te handhaven. — Waterloo, Hasselt en Leuven, behalve de tusschen-tijdperken, hebben bewijzen opgeleverd, hoe nuttig, en zelfs onmisbaar, eene nationale armée voor het behoud des lands is te achten.

Zulks deed van tijd tot tijd, en uit aanmerking der voorgevallene staatkundige wereldgebeurtenissen, een ieder eene gunstige stemming, geest en denkbeeld voor den militairen stand opvatten, hetgeen nog te meer vertel had geschoten door de aan het volk bij publicatie gedane oproeping des konings, aan welker hoofd de woorden » te wapen! te wapen! » stonden. — De uitkomsten deze oproeping had, is aan onze natie algemeen bekend, zoomede hoe menig huisvader zijne dierbaarste panden verliet, zich zelven opofferde en zich de aan den stand van militair verbondene ongemakken vrijwillig konde getroosten; ook hoe vele jongelingen hunne ouders en haaresteden vaarwel zeiden, om aan de roepstem van hunnen koning en aan de liefde voor hun vaderland te voldoen, hun tijdelijk welzijn en leven ten offer bragten. — Toenmaals gevoelde de hooge regering, welke dankbaarheid en verplichting het vaderland aan de vrijwilligers en ook aan de andere verdedigers der regten verschuldigd was, en, helaas! wat was later de belooning?

Ja ongelukkig moet men dezelve, over het algemeen, in het bewustzijn, van toenmaals, naar de meening, eene goede daad verrigt te hebben, in zijn eigen boezem zoeken en trachten te vinden.

Niettegenstaande dit alles, hebben de omstandigheden en gebeurtenissen inmiddels zoodanige leiding en gunstige opvatting voor den militairen stand verspreid, dat de indruk zoo groot was, dat er, tijdens de onlusten met België, vele zonen van officieren der armée, zoo mede van vele burgers van den staat, lust gevoelden, voor eenen onbepaalden (en slechts weinigen voor eenen bepaalden) tijd, als vrijwilligers bij de verschillende regimenten der armée in dienst te treden, waaronder voornamelijk dienen gerangschikt te worden, de zoodanigen, welke zich als volontairs, dingende naar den rang van officier, door het departement van oorlog destijds zijn benoemd; daar voor dezen, op vooruitzicht dienenden is bepaald, dat zij, zoolang zij niet tot den rang van officier zijn benoemd geworden, slechts zullen genieten de soldij, aan een gewoon soldaat toegekend; en daar de meesten sedert jaren als onderofficieren in dienst verrigten, moeten zij zich dit pecuniëel bezwaar niet laten afbreken, hetgeen niemand der aspiranten, noch hunne ouders kan hinderen, wanneer aan hen niet het billijke vooruitzicht, door de daarstelling der zeer kostbare militaire akademie, onbillijk was benoemen; want, lezen wij Zijner Majesteits besluit van 8 september 1835, no. 26, (hetgeen tot heden nog niet is ingetrokken) dan moet men zich verwonderen, hoe alle middelen in het werk worden gesteld, om den loop van zoodanige vrijwilligers, als hiervoren bedoeld, uit te dooven; daar reeds in december 1840 en januari 1841 het departement van oorlog begrepen heeft, dat men te veel zoodanige vrijwilligers had aangesteld, en verzocht misdien de chef der korpsen, aan de ouders zulks niet alleen bekend te maken, maar dat, tot vermindering dezer harde mesure, het hun vrijgevoerd, als gewone vrijwilligers te doen optreden, of met paspoort te doen aftreden. Waarlijk eene zonderlinge te gemoetkoming, hoezeer er, echter, velen zijn overgegaan om paspoort te nemen, ten einde te beproeven, in de maatschappij een ander bestaanmiddel te vinden, zoodat het algemeen vroeger bestaande aantal thans geen derde meer uitmaakt; en dit derde juist datgeen waarvan weinigen het congres, op gevorderden leeftijd, en na eenen eenmaal gekozen stand, tot eenen anderen te kunnen overgaan. Mogten deze nog de vruchten plakken van het doel, waarmede zij eenmaal in dienst zijn getreden, dan zoude gevolg worden gegeven aan het bepaalde bij koninklijk besluit, 4de alinea, luidende: »Vrijwilligers in dienst treden, met oogmerk om eenmaal naar den rang van officier te dingen, die voorbereidende kennis bezitten, welke hun van nat kan zijn, tot verkrijging der kundigheden, welke van hen

gevoorderd worden, ingeval zij eenmaal in het vervolg van tijd, tot het afleggen van een examen voor den rang van 2den luitenant mogten worden toegelaten.» Terwijl wijders in artikel 7 van meergemeld besluit wordt gezegd: »Voortaan zal niemand, worden toegelaten of aangesteld als vrijwilliger bij de infanterie of kavallerie, om later naar den graad van officier te dingen, tenzij alvorens een examen te hebben ondergaan, en daaraan volkomen voldaan te hebben.» Waarop volgt artikel 8, van den navolgenden inhoud: »De voorwaarden, welke bij dit examen zullen moeten worden vervuld, om in aanmerking te komen tot plaatsing als vrijwilliger, zullen dezelfde zijn, als die, welke van toepassing zijn, bij de admmissie op de militaire akademie.»

Wanneer men nu dit alles in overweging neemt, is het dan niet hard, dat jongelingen, wier ouders meer bemiddeld zijn dan van sommige bij de korpsen dienende volontairs, dat eerstgemelden, na 4 jaren op de militaire akademie opgenomen te zijn, nitsluitend en bij voorkeur als officier bij de korpsen worden geplaatst, terwijl den daarbij dienende volontairs hierdoor het vooruitzicht wordt benomen, te meer, daar er voorbeelden aanwezig zijn, dat eene groote menigte volontairs bij de korpsen bereids dienende waren, alvorens de militaire akademie, na de Belgische onlusten, wederom is hersteld en opgerigt, en, hoezeer alle vereischten en kunde bezittende, door hunnen gevorderden leeftijd destijds op dezelve niet meer admmissibel waren, waaruit tevens stotende voorbeelden zijn ontstaan, dat volontairs, welke bij de korpsen dienende waren, aan jongelingen, in der tijd hebben lessen gegeven, om tot de admmissie op de militaire akademie te geraken, die 4 jaren later als officier bij het korps werden ingedeeld, alwaar hun primitive leermeester, nog in zijnen rang van onderofficier, dienende was, en aan zijnen eëve de verschuldigde eer als luitenant moest bewijzen, hoezeer hij in theoretische en praktische kennis alnog leermeester van den nieuw benoemden officier kan zijn.

Het is dus te hopen, dat er eerlang meer gunstig over de in dienst gebleven zijnde volontairs bij de korpsen zal worden gedacht, en, even als vroeger, bij iedere promotie, een gedeelte derzelfde tot het afleggen van het van hen te vorderen examen, zal worden opgeroepen; en wanneer zij hieraan, even als de kadets der militaire akademie, voldaan hebben, alsdan ook gedeeltelijk zullen worden bevorderd, waardoor tevens zal kunnen worden beantwoord aan de intentie van Z. M., den koning en krijgsman, die bij artikel 1 van hoogerzels besluit, dd. 10 maart 1841, no. 94, nog bepaald heeft, »dat de bevordering van onder-officieren der korpsen tot officier, zal blijven gehandhaafd.»

Advertentiën.

Departement van Financiën.
ADMINISTRATIE der DOMEINEN, WEGEN en VAARTEN.
AGENTSCHAP ZUTPHEN.
TOL-VERPACHTING.
 De AGENT VAN HET DOMEIN te ZUTPHEN zal, op Donderdag den negenden Maart 1843, des morgens ten 11 ure, ten huize van J. G. WIJERS, in het Hof van Berlijn, te Zevenaar, ten overstaan van het Plaatselijk Bestuur aldaar, in het openbaar aan de meestbiedenden, voor een tijdvak van drie achtereenvolgende jaren, zullende eenen aanvang nemen met den 1sten April 1843 te middernacht, verpachten:
 DE COLLECTE VAN DE TOLLEN, No. 1 en 2, staande te Duijven en te Oud-Zevenaar op den Grooten Weg der 2de Klasse No. 3, van Westervoort over Zevenaar naar de Pruisische Grenzen.
 En zulks op alle zoodanige Conditien en Voorwaarden, als ter visie liggen zoo ten Kantore van den ondergeteekenden Agent, als ter Secretarie der gemeente Zevenaar, en aan voornoemde Gabelien; voorts te Duijven bij E. BRUINS en P. BURGERS; te Zevenaar bij J. G. WEIJERS; te Westervoort bij A. BUS; te Panmerden bij VERWAALJEN; te Lobith bij J. STOKMAN; te Berwen bij W. MULDER; te Doesborgh bij WIJN; te Arnhem bij de Wed. PULSEN; te Zutphen bij L. SWARTJES; te Dieren bij G. J. BRINKHORST; te Nijmegen bij HARTVELD; te Elten bij BEHNEN; te Didam bij THUS; te Milligen bij H. REIJMERS; te Uist bij ALBERS; te Groessen bij E. VAN LEEUWEN; te Huisen bij AALBERS; te Velp bij J. R. NAEFF; en te Brunnen bij H. MER.
 De Agent voornoemd,
 (Get.) J. VAN LAMSWERDE.
 Bij verwijs van de Arrondissements-Regt-bank te Tiel, van den tienden Februarij 1843, is Mevrouw SARA HUBERTA RODRIGUS, wonende te Zalt-Boemel, wegens Krankzinnigheid gesteld onder Curatele.
 Hetzelve Certificeert
 W. F. C. VAN LEEUWEN, JEUDE,
 Procureur.

+++ De Ondergeteekenden berisgen de belangen hebbenden, dat, van heden af, ten hunne Kantore kunnen worden ingediend, OBLIGATIEN DOMEIN-LOSRENTEN en de bewijzen der RUSSISCHE CERTIFIKATEN 4de Serie, bekoming van NIEUWE BLADEN COUPONS zullende de afgifte bij eerstgenoemden plaats hebben op Woensdag den 1sten Maart.
 Arnhem den 23sten Februarij 1843.
 E. C. ENGELBERTS & Comp.
 Commissionairs in Effecten en Wissels.

+++ TE HUUR, met primo Mei aanstaande op het schoonste gedeelte der Stad Arnhem van een tot zes voorname wel ingerigt KAMERS met KEUKEN, ZOLDER en uitzigt op de Tuin. — Te bevragen bij M. MENDELS, in de Rijnstraat aldaar.

Uit de Hand te Koop:
 Eene BUITENPLAATS, aller aangenaamst gelegen aan den Straatweg tusschen de Steden Zutphen en Arnhem bestaande in eene voor weinige jaren geheel nieuw uit den grond gebouwde rijtje le HEERENHUIZINGE, waarin 10 BENEDENBOVEN-KAMERS, meest allen behangen, gestukadoerd en van Stookplaatsen voorzien; voorts KEUKEN, KELLER, DOMESTIEKEN-VERTREKKEN, KOETS HUIS, PAARDENSTALLING voor 4 Paarden, KOPSTALLING, HOOF-BERG, LOODS, TUIN, WANDEL-BOSCHJE, BOOMGAARD, BOUWWEIDE-LANDEN; te zamen groot 9 Bunders, Roeden en 30 Ellen.
 Nadere informatiën zijn te bekomen, met vrachtvrije brieven, ten Kantore van den Notaris VAN ITTERSUM, te Brunnen.

+++ Ter overneming wordt aangeboden een KOPERSLAGERIJ, benevens een IJZEREN GALANTERIE-WINKEL, sedert vele jaren met goed succes uitgeoefend, te Doesborgh, aan de Grootte Markt. — Adres met franco-briefje onder Letter V, bij de Boekhandelaar LAMRECHTS, te Doesborgh.

+++ In eenen MODE- en MANUFACTUUR-WINKEL wordt gevraagd een fatsoenlijk BURGERMEISJE, van de Gereformeerde Godsdienst, en in zoodanige affaire werkzaam geweest, goed kunnende Schrijven en Rekenen, voor proper en van goede getuigenissen voorzien. — Te bevragen, met franco-brieven, onder de Letters L bij den Uitgever dezes.

De POSTWAGENDIENST welke des morgens ten 7 ure van ZUTPHEN en des namiddags ten 3 ure van ARNHEM vertrekt, tegen den Eersten Maart aanstaande worden gestaakt.

Bal Masqué et Paré.
 ten Huize van G. VAN BERKEM, in de Koningstraat, op Maandag en Dingsdag Avond eerstkomende. — Entree 1/2 die gedeeltelijk in vertering wordt aangenomen. Aanvang ten 7 1/2 ure.

Orgel-Concert.
 In de Nieuwe Kerk, te Arnhem, op Dingsdag den 28sten Februarij 1843, des namiddags ten 3 ure, te geven door K. J. DE VRIES.
 De Programma's en toegangsbiljetten zijn 60 Centen, bij den Heer J. DOIJER, te verkrijgbaar.

SCHOUWBURG VAN J. W. VAN DER ZEE.
 No. 14 van het abonnement:
 Zaterdag, 25 Februarij 1843.
 Menschenhaat en Berouw, beroemd Tooneel in 5 bedrijven, door A. VAN KONSBERG. Na het afspelen De Zinneloze, Romance, in costuum voor te dragen door Mevrouw de Beste, en Duët uit de Barbe van Seville, Muzik van ROSSINI, te zingen door Heer en Mevrouw de Beste.
 Aanvang ten 6 ure.

G. VAN ELBIK THIEME, te Arnhem, uitgegeven, en alomt verandend:
 BILDSCHRIFT VOOR DE STAATS-GENEESKUNDE door Dr. A. MOLL, 1ste Stuk.

INHOUD:
 I. Wat is Staats-Geneseskunde? 2. Wat is Geneeskundige Politie? 3. Wat is Geregteeld Geneeskunde van dr. MOLL.
 II. Over de Methoden tot daarstelling van het Arsénium (in gevallen van vergiftiging) en de dene stof. Verslag der commissie, door de Academie Royale de Médecine te Parijs, met dit onderwerp belast.
 III. Geregteeld-Geneseskundige Onderzoeking, betrekking tot de onzekerheid der teekenen van den doodscheit. Heer JULIA DE FONTENELLE.
 IV. Over Doodsstraf door onthoofding. Dr. A. MOLL. De Intekening staat nog open tot 1ste Maart, om bepaaldelijk te worden gesloten.

Waterhoogte te Arnhem.
 Den 23 Feb 2 El 9 Palm 2 Duim; gev. 0 Duim; gev. Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.